

Melis Bozkurt

**Ben Kendimi
Hiç Böyle
Görmemiştim
Senden Önce**

DESTEK YAYINLARI: 1366
EDEBİYAT: 411

MELİS BOZKURT / BEN KENDİMİ HİÇ BÖYLE GÖRMEMİŞTİM SENDEN ÖNCE

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmegül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Melike Doğan
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
İllüstrasyonlar: Melis Bozkurt
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Kasım 2020
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-784-1

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

Melis Bozkurt

Ben Kendimi
Hiç Böyle
Görmemiştim
Senden Önce

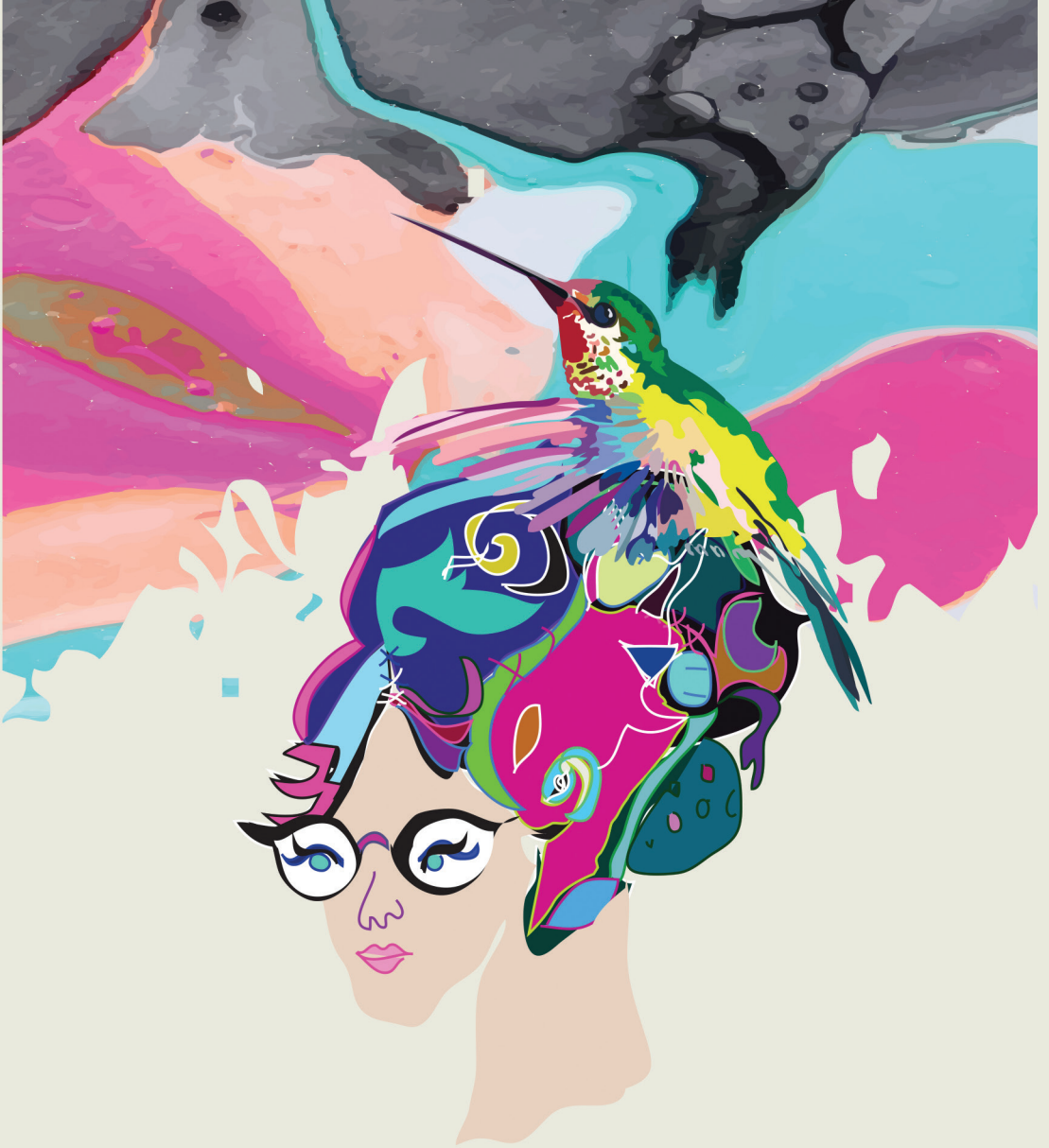

DESTEK
Yayıncılık

*Harika ilhamı ile kitabımı yazmama destek veren benim
Can'ım sevgili eşim Murat Can Ertöz'e çok teşekkür
ederim... Sen olmasaydın bu kitap var olmazdı.
Yaşattığın aşkla yazdığım tüm şiirler sana ithafen...*

*Koskocaman dünyada başıma gelen en mükemmel şey!
Hayatımın anlamı, mucizelere inanmamı sağlayan, kıymetlim,
canım kızım Melina'ya...*

YAZAR HAKKINDA

Merhaba...
Ben Melis
ben bir masalcı şairim
gözyaşlarım
boğazıma düğümlenenler
tebessümlerim
ve
sessizliğimi
kelimelere döküp sizinle tanışmaya geldim...

1986 yılında İzmir'de doğdum. İlk olarak İzmir Ekonomi Üniversitesi'nde İç Mimarlık Fakültesi'yle başlayan eğitim hayatımı babamın zoruyla NIU Üniversitesi Psikoloji bölümünden mezun olarak bitirdim. İnsan psikolojisi, davranış bilimleri ve kişisel gelişim üzerine eğitim veren bir çok kuruluşun sertifika programlarına katıldım. Ardından çok farklı bir deneyim olarak New York Digital Film Academy'de kamera önü oyunculuk ve senaryo yazarlığı eğitimi aldım. Küçük yaşlardan itibaren tasarım ve illüstrasyonla ilgilendiğim için okurken kendi reklam ajansımı kurarak tasarımcılığa ilk adımımı attım. 19 yaşında tüm Türkiye'de dağıtılan bir magazin dergisi çıkardım. 5 yıl kendi dergimde genel yayın yönetmenliği yaptıktan

sonra iş hayatıma firmaların marka yöneticiliği, reklam metin yazarlığı ve kurumsal tasarımlarını yaparak devam ettim. Hayallerinin peşinden giden biri olarak tasarımın her alanını denemeye devam ediyorum. “Kullanılabilir Sanat” felsefesi fikriyle kurduğum tekstil markamın hem desinatörlüğünü yapıyor hem de içerik üretiminde çalışmaya devam ediyorum. Kitap yazma fikrim küçüklüğümden beri kurduğum bir hayaldi. Masallara ve şiiirlere âşık bir insan olarak büyüdüm. İçimdeki yazma ve tasarım içgüdümle ilk kitabım *Ben Kendimi Hiç Böyle Görmemiştim Senden Önce* adlı kitabımı kaleme aldım...

Kitabıma not:

*“İnandığım bir şey var ki, çok güzel bir yolun olacak kitabım,
sen çok özel bir yolcu olacaksın kalplerde...”*

Sevgilerimle...

TEŐEKKÖRLER

Her zaman yanımda olan kardeőim Alican ve anneme...

İlk okur olarak değerli eleőtiri ve fikirlerini paylaőan, koőulsuz her zaman yanımda olan dostum Berna Diőci'ye...

Her zaman değerli fikirleriyle benimle olan, bana inanan ve tüm desteğini hissettiren Nihal Öner'e...

Sevgi dolu desteği ile her zaman örnek aldığım, çok değerli, kıymetli ablam Esin Yağmurdereli'ye...

Beni bu kitapta yüreklendiren, bana inanan Destek Medya Grubu ve değerli Genel Yayın Yönetmeni Ertürk Akşun'a çok teşekkür ederim...

VE BABAM:

Kıymetlim, dostum, sır arkadaőım, çok özlediğim...

Hayatlarımızın rotası deęiőse de her zaman kalbimde yaőayan değerlim babama sonsuz minnet ve teőekkürlerimle...

*Şair keskin uçlu bir başlangıç yapmıştı iki kişi için
Görülmedik kuvvetler yanlarında
Geçilmedik harabelerin baş yontularıyla ilerliyordardı
Taş sütunlu yalnızlık duvarını geçip...*

Birinci Gece

Bir zamanlar uzak ama çok uzak bir diyarda, isimsiz kahramanların savaştığı, korkunç iblislerin cirit attığı ormanlara hükmeden bir sultan varmış. Bu sultan tüm padişahları yenmiş ve düşlenebilen tüm komutanlara boyun eğdirmiş müthiş kudretli bir hükümdarmış. Öylesine tutkuluymuş ki yarış alanlarında gösterdiği beceriye eşit bir beceri gösterilmesi olanaksız, savaş alanlarında gösterdiği pek yüreklilik de eşsiz imiş; hiddetlendiği zaman burun deliklerinden çıkan soluğu, kıvılcımlı alevlere dönüşürmüş. Çevresindeki tüm ülkeleri zapt etmiş ve egemenliğini tüm kentlere ve başkentlere yaymış. Sadece ülkesindeki karanlık ormanlarla ilgili bir konu olduğunda sıkılırmış. Bu ormanlar ki dalları gökleri delen ağaçları, güneş görmediği için yosun kaplı zemini, yerin altına saklanmış uğursuzları ile hiç de tekin değillermiş. Sultan ormanlarının sessiz ama sinsi canavarlarını bilir, onlara hürmet eder, rahatsızlık vermezse diyarındaki kullarına dokunmayacaklarına inanırmış çünkü aralarındaki anlaşma böyleymiş. Yıllar yıllar önce karanlıklara hükmeden İblis Kral'ın hayatını şans eseri de olsa kurtaran Sultan bu iyiliğine karşı Kral'dan kızına dokunmaması sözünü almışmış. Yine de tüm diyarlara meydan okuyan Sultan konu ormanlara geldiğinde siner, pusar, cesaret ve kahramanlığın büyü ve pusuya karşı gelemeyeceğini düşündüğü için çekinirmiş. İblis Kral ile anlaşmasına anlaşmışmış ama içten içe de iblislerin ihanet edeceklerini de bilirmiş.

Sultan'ın bir kızı varmış, adı Melina imiş. Yakın ölkelerde onu Yukhar olarak tanırlarmış. Melina'nın bu isimle anılmasının nedeni, zamanında yaşayan üstün nitelikli kimselerin en üstün niteliklisi olması imiş ve yarışmalarda boy gösteren en yiğit kişilerin bile sırtını yere getirerek değerce hepsinden ileri olmasımış. Yarışmalara erkek kılığında girer, rakiplerinin rencide olmasını istemediği için de kimliğini hep saklarmış. Mızrağını, kılıcını ve okunu görölmedik bir ustalıkla kullanırmış. Bundan dolayı babası onu aşılmaz ve eşsiz bir sevgiyle sever ve onu saltanatının vârisi olarak tanımlarmış. Sultan'ın sadece kızı olmasına rağmen herkes Yukhar'ın Sultan'ın oğlu olduğuna inanırmış ve gerçeği kimseler bilmezmiş.

Sultan'ın yüzlerce cariyesi olmasına rağmen ne yazık ki sadece tek evladı olabilmiş. Her geceyi farklı bir cariyesinde geçiren Sultan, aynı cariyeye ancak birkaç yıl sonra denk gelirmiş. Bu yüzden de cariyelerin hamile kalma şansları düştükçe düşermiş. Yaşı da ilerlediği için artık kolayca evlat sahibi olamayacağına inanan Sultan tek kızını vârisi görür, onu tahta hazırlarmış. Melina sadece savaşçı değilmiş, aynı zamanda yıldız bilimi, tarih, din, politika gibi konularda da en iyi hocalardan ders aldırımış babası. Tahta çıktığında her konuda üstün olmak üzere yetiştiriliyormuş. Ancak Sultan tüm bunları yaparken tek varlığı olan biricik kızını ormandan ve içindeki karanlık mahlukatlardan sakınır, yanında en az elli usta kadın savaşçı olmadan dışarıya çıkmasına izin vermezmiş. Sultan'ın kızı güzeller güzeli, becerikli Melina babasının sözünden çıkmazmış ama ormanın çekiciliğinden de kendini alamazmış. Odasının ormana bakan penceresinden bakıp gördüğü karanlığın çekiciliğini içinde hissederrek mırıldanırmış:

*Tereddütsüz yazılmak satırlar arası cesaret
Kusursuzlukta değil,
Anı aramakta marifet
Tedbirsiz sokaklara bir
Cesareti şenlendir
Varlığın bir kaplanın cesur yüzü
Bıraktığım tohumları toparla
Aşkın ormanda nerde?*

Günler geçerken içine garip bir his doğmuş. Orman onun için sadece karanlık değil arzularının da saklandığı yermiş. Ormana çekiliyormuş, sanki kaderinin o karanlıkta olduğunu hissediyor, bunun bir tesadüf mü yoksa alın yazısı mı olduğunu merak ediyormuş.

“Tesadüf”

Ne kadar gizemli bu kelime

Hiç beklenmedik şekilde biri gelir kalbine

Adı Tesadüf’tür

Tesadüfen görmek, bir bakışı hatırlamak

Göz göze kalplerde buluşmak...

Ormanın içinde durgun, gümüş renkli suyu olan, içinde ren-gârenk balıkların yüzdüğü bir göl varmış. Sultan’ın kızı küçüklüğünden beri oraya gidip yüzmeyi, otağı kurup kamp yapmayı ve yanındaki savaşçılarla orada cenk etmeyi pek severmiş. O gün de koruyucuları olan elli savaşçı kızı yanına çağırıp göle gideceklerini söylemiş. Tüm saray hazırlanmış bu küçük kampa. Savaşçı kızlar kılıçlarını kuşanmış, aşçılar yemek sepetleri hazırlayıp atların arkalarından çıktıkları minik arabalara yüklemişler. Genç kız da babasının ona hediye ettiği seclavi-cedran soyundan, donu parlak, gözleri koyu duru, başında çiçek gibi duran, toynakları iri, kuyruğu şahane biçimde kalkık, kulakları bir gazelininki kadar ince ve dik atına binmiş ve kabile yola çıkmış. Az gitmiş uz gitmişler, dere tepe geçmeden göle varmışlar. Genç kızın kalbi küt küt atmaya

başlamış. İçinden bir ses kaderiyle yüzleşeceğini fısıldıyormuş ku-lağına. Atından inmiş, gölün yanına yürümüş. Durgun suya eğilip kendine bakmış. Hüzünlü yüzünü, ipeksi uzun saçlarını, badem iriliğindeki muhteşem gözlerini seyretmiş. Elini suya sokup gör-rüntüyü bozmuş, sonra da kendine eşlik edenlerin yanına gitmiş. Kafile gölün kıyısına yerleşirken bir çift yabancı gözün onları sey-rettiğini tabii ki bilmıyormuş.

Doru bir küheylanın üstündeki genç bir adam uzaktan gelen ka-fileyi görünce atını yavaşça ağaçların içine sürmüş. Böylece görün-meyeceğini biliyormuş. Ormanın karanlığı her daim bu genci sakla-maya yeminliymiş çünkü. Uzaktan gelenleri izlemeye başlamış. Bir-birinden güzel elli genç kızın atlardan inip çadır kurduklarına tanık olmuş. Bu elli kadın ay kadar parlak ve güzel, giysileri de hafif, geniş ve hoşmuş; hepsi de bakire ve baş döndürücü imiş, elli birinci kız ise hepsinden daha güzel, hepsinden daha narinmiş ve gölün kıyı-sına gelerek kendine bakarmış. Delikanlı bu güzelliği görür görmez gözlerini alamamış. Bu, hayatında gördüğü en muhteşem varlıkmış. Tıpkı ayın on dördü gibiymiş, sanki imenliği o aydınlatıyormuş. Kaşları şahane bir yay gibi gerilmiş, alnı sabahın ilk ışıkları gibi ay-dınlıkmış, kirpikleri ince bir kadife gibi gözkapaklarını çevreliyor, saçları şakaklarında nefis bir kıvrımla bükülüyormuş.

Delikanlı sesini çıkarmadan izlemeye devam etmiş. Çadırlar kurulmuş, ateşler yakılmış. Delikanlının gözlerini alamadığı güzel-ler güzeli kızın sesi duyulmuş: “Hadi bakalım, hanginiz beni yere serebilecek? Hanginiz ay batıp gün doğmadan benimle güreşecek?” Ardından genç kız, yavaş yavaş gevşemiş ve zarif bir edayla birer birer giysilerini çıkarılmış. Bunun üzerine genç kızlardan biri ayağa

kalkmış ve hanımıyla güreşmek istemiş ve birdenbire iki dövüşü, eğilerek güreşe başlamışlar ama kız onu hemen yere devirmiş; sonra bir ikinciye ve bir üçüncüyü... Delikanlı kızın tekniğine, savaşçı ruhuna ve yeteneğine hayran kalmış, hatta bir ara heyecandan atından bile düşmüş. Kızların hepsi de müthiş savaşçılarmış, ince ama güçlü kaslarıyla bir erkeği rahatlıkla yere indirebilirlermiş. Ardından güzeller göle girmek için soyunmuş. Delikanlı bir an cennete düştüğünü sanmış. Ama gözü sadece bir tek güzeldeymiş. Onu nefesi kesilerek seyrediyormuş. Kızın zarif vücudunu, ritmik hareketlerini, ellerini bir dansçı edasıyla kullanmasını izliyormuş. O bembeyaz eller havalanmaya hazır güvercinler gibi uçuşuyormuş havada. Sanki az önce güçlü elli savaşçıyı yerden yere vuran bu eller değilmiş gibi...

*Seni ben hiç görmemiştim daha önce,
Ben kendimi hiç böyle görmemiştim senden önce...*

Delikanlı atından inip bir ağacın gölgesine sığınarak saklanmış ve seyretmeye devam etmiş. Kızlar gülüşerek çırılçıplak soyunup göle girmişler. Kâh birbirlerine su atıyor, kâh yüzüyorlarmış. Lakin elli kız o bir tanecik güzelin çevresini hiç boş bırakmıyormuş. Delikanlı kalbinin farklı attığını o an hissetmiş. Güzeline göremediğinde dertlendiğini, diğer kızlarla ise hiç ilgilenmediğini o an anlamış.

